

i handlu (Dz. U. Nr 44, poz. 219) do czasu wydania wykazów, o których mowa w § 4.

§ 4. 1. Przy ustalaniu wykazów stanowisk, o których mowa w art. 16a ust. 2 ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, należy uwzględnić strukturę organizacyjną i nomenklaturę stanowisk obowiązującą w poszczególnych gałęziach pracy oraz warunki pracy na tych stanowiskach.

2. Wykazy stanowisk (ust. 1) powinny być uzgodnione z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sposób przewidziany w uchwale nr 312a Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzenia za pracę i świadczeń wynikających ze stosunku pracy (Monitor Polski Nr 76, poz. 448).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

445

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 września 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648; z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444; z 1953 r. Nr A-22, poz. 276 i Nr A-76, poz. 909; z 1955 r. Nr 13, poz. 136; z 1956 r. Nr 26, poz. 362; z 1957 r. Nr 47, poz. 291; z 1958 r. Nr 5, poz. 22, Nr 74, poz. 434 oraz Nr 94, poz. 515) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 dodaje się:

a) nowy pkt 7 w brzmieniu: „7) kierowcom pojazdów samochodowych i ich pomocnikom — z tytułu pre-

mii za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieżnikowania, wypłacanych na podstawie obowiązujących przepisów”;

b) nowy pkt 8 w brzmieniu: „8) osobom szkolącym pracowników w uspołecznionych zakładach pracy — z tytułu premii za pomyślny wynik szkolenia, wypłacanych na podstawie obowiązujących przepisów”;

2) w ust. 3 i 4 pkt 1 i 2 wyrazy „wymienionych w ust. 1 pkt 1—5” zastępuje się wyrazami „wymienionych w ust. 1 pkt 1—8”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą co do § 1 pkt 1 lit. a) — od dnia 1 czerwca 1959 r., a co do § 1 pkt 1 lit. b) — od dnia 25 czerwca 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

446

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ ORAZ PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 23 września 1959 r.

w sprawie zaopatrzenia ludności gromad w gaz z gazociągów dalekosiężnych.

W związku z zarządzeniem nr 232 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1958 r. w sprawie wykonywania zadań dotyczących gospodarki komunalnej w gromadach (Monitor Polski Nr 94, poz. 512) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprawy zaopatrzenia ludności gromad w gaz, z wyjątkiem zaopatrzenia w gaz z gazociągów dalekosiężnych będących w gestii resortu przemysłu ciężkiego, należą do resortu gospodarki komunalnej.

2. Sprawy zaopatrzenia w gaz z gazociągów dalekosiężnych mogą być prowadzone — w przypadkach uzasadnionych miejscowymi warunkami i w uzgodnieniu z dostawcą gazu — przez prezydium właściwych rad narodowych.

§ 2. 1. Programowanie gazyfikacji gromad z gazociągów dalekosiężnych należy do wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych, działających w porozumieniu ze Zjednoczeniem Przemysłu Gazowniczego.

2. Program gazyfikacji gromad z gazociągów dalekosiężnych obejmować będzie ustalenie gromad do zgazyfikowania, inwestora budowy sieci lokalnej oraz określenie, do kogo będzie należeć eksploatacja tej sieci.

§ 3. Ustala się następujące zasady wykonywania zadań w zakresie zaopatrywania ludności gromad w gaz z gazociągów dalekosiężnych:

1) budowa odgałęzień wysokoprężnych, urządzeń redukcyjno-pomiarowych i urządzeń do nawaniania gazu należy do zakładów gazownictwa wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Gazowniczego, nazywanych w dalszej części „zakładami gazownictwa”; w uzgodnieniu między zakładem gazownictwa a prezydium właściwej rady narodowej określona część kosztów budowy odgałęzienia wysokoprężnego oraz wymienionych urządzeń może być poniesiona przez prezydium danej gromadzkiej rady narodowej lub przez odbiorców gazu;

- 2) budowa pomieszczenia stacji redukcyjno pomiarowej oraz lokalnej sieci rozdzielczej należy do prezydentów gromadzkich rad narodowych lub zorganizowanych odbiorców gazu; w trybie określonym w pkt 1 zakłady gazownictwa mogą ponieść określoną część kosztów budowy pomieszczeń stacji redukcyjno-pomiarowych oraz sieci rozdzielczej;
- 3) na zlecenie prezydentów właściwych rad narodowych i w zakresie objętym zleceniem przedsiębiorstwa resortu przemysłu ciężkiego wykonywać będą budowę lokalnych sieci rozdzielczych oraz budynków stacji redukcyjno-pomiarowych; w razie niemożności przyjęcia zlecenia zakłady gazownictwa sprawować będą nadzór techniczny nad wykonawstwem i brać udział w odbiorze lokalnych sieci rozdzielczych;
- 4) utrzymanie odgałęzień wysokoprężnych i urządzeń redukcyjno-pomiarowych oraz hurtowa sprzedaż gazu należy w każdym przypadku do zakładów gazownictwa;
- 5) utrzymanie lokalnej sieci rozdzielczej gazu oraz budynków stacji redukcyjno-pomiarowych należy do zakładów gazownictwa lub — w uzgodnieniu z zainteresowanymi stronami — do prezydentów właściwych rad narodowych, bądź zorganizowanych odbiorców gazu; w razie utrzymywania lokalnej sieci rozdzielczej przez zakłady gazownictwa należy do nich również dostarczenie i zainstalowanie gazomierzy oraz sprzedaż gazu odbiorcom i inkaso należności; w razie utrzymywania lokalnej sieci roz-

dzielczej przez prezydya gromadzkich rad narodowych lub zorganizowanych odbiorców gazu należy do nich dostarczenie i zainstalowanie gazomierzy, zakup hurtowy gazu od dostawcy, sprzedaż gazu poszczególnym odbiorcom, inkaso należności za gaz i rozliczanie się z jego dostawcą.

§ 4. Rozstrzyganie spraw nie uzgodnionych między dostawcą a poszczególnymi gromadami, dotyczących ustalenia, do kogo i na jakich warunkach mają należeć sprawy zaopatrzenia mieszkańców poszczególnych gromad w gaz z gazociągów dalekosiężnych, należeć będzie wspólnie do wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów właściwych wojewódzkich rad narodowych oraz Zjednoczenia Przemysłu Gazowniczego w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania sprawy przez jedną z wymienionych stron.

§ 5. W zakresie współpracy między resortami gospodarki komunalnej i przemysłu ciężkiego w dziedzinie zaopatrzenia ludności gromad w gaz mają odpowiednio zastosowanie przepisy zarządzenia Ministrów Przemysłu Ciężkiego i Gospodarki Komunalnej z dnia 29 sierpnia 1959 r. w sprawie współpracy resortów przemysłu ciężkiego i gospodarki komunalnej w zakresie spraw dotyczących gazownictwa (Monitor Polski Nr 84, poz. 447).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*
Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. *F. Kaim*

447

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 29 sierpnia 1959 r.

w sprawie współpracy resortów przemysłu ciężkiego i gospodarki komunalnej w zakresie spraw dotyczących gazownictwa.

Na podstawie § 4 uchwały nr 401 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 października 1958 r. w sprawie organizacji przemysłu gazowniczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Perspektywiczne plany gazyfikacji kraju wymagają uzgodnienia między Ministrami Przemysłu Ciężkiego i Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej oraz Zjednoczenie Przemysłu Gazowniczego będą uzgadniać wzajemnie w trakcie realizacji perspektywicznych i wieloletnich planów gazyfikacji kraju — opracowania i decyzje związane z planem rozbudowy gazownictwa, a w szczególności zamierzenia dotyczące:

- 1) budowy, rozbudowy lub likwidacji gazowni,
- 2) gazyfikacji miejscowości położonych na trasach istniejących i projektowanych układów sieci gazociągów dalekosiężnych i innych miejscowości, które mają być zgazyfikowane.

§ 3. Zjednoczenie Przemysłu Gazowniczego zobowiązane jest do ścisłej współpracy z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej w zakresie spraw dotyczących udzielenia pomocy technicznej i kadrowej miejskim gazowniom i rozdzielniom gazu oraz dotyczących zaopatrzenia ludności wiejskiej w gaz z gazociągów dalekosiężnych. Współpraca, o której mowa, dotyczy w szczególności:

- 1) przekazywania informacji o stosowaniu nowych rozwiązań konstrukcyjnych w urządzeniach gazowni produkcyjnych,
- 2) przekazywania doświadczeń w stosowaniu nowych metod w zakresie produkcji, oczyszczania i rozprowadzania gazu,
- 3) podnoszenia kwalifikacji kadr technicznych gazowni miejskich przez organizowanie praktyk przemysłowych i kursów specjalistycznych,
- 4) ujednocniania zasad w zakresie bilansowania i wydawania zapewnień dostaw gazu mocnego do miejskich rozdzielni i przemysłu poprzez rozdzielnie miejskie,
- 5) ujednocniania statystyki w zakresie podstawowych wskaźników stosowanych w gazownictwie,
- 6) wspólnego występowania w sprawie rozwoju i rodzajów produkcji urządzeń gazownicznych,
- 7) wspólnego występowania w sprawie dostaw odpowiednich typów i asortymentów węgla wsadowego,
- 8) uwzględniania w planach prac Centralnego Laboratorium Gazownictwa zasadniczych tematów zgłoszonych przez resort gospodarki komunalnej.

§ 4. Udzielanie pomocy kadrowej miejskim gazowniom przez resort przemysłu ciężkiego następować będzie w uzgodnieniu między Ministerstwami Przemysłu Ciężkiego i Gospodarki Komunalnej.